

GAZETA KRAKOWSKA

N^{RO} 18.

Z KRAKOWA DNIA 1 MARCA 1820 ROKU WE SRODĘ

Z Warszawy d. 22 Lutego.

Osmy Cyrkuł stolicy tutejszey Pra-
ga na Zgromadzeniu politycznym d. 18
b. m. obral zaowu Nayaśnieyszego Ce-
sarzewica W. Xeia Konstantego, Wodza
naczeinego woysk, Reprezentantem swo-
iem.

Kommissyia Rządowa Przychodów i Skarbu.

W zamiarze dopełnienia Postanowie-
nia Xięcia Namiestnika Królewskiego z d.
29 Stycznia b. r. zawiadomia handlującą
Publiczność, iż po nastąpieniem zuiesieniu
dotychczasowych Komór Rossyyskich na
granicy między Cesarstwem Rossyyskiem
a Królestwem Polskiem, i ustanowieniu
w ich mieyscach Komór Kontrollowych
Rossyyskich obok Polskich Komór Cel-
nych na teyże granicy będących, zapro-
wadzone zostały w skutek Naywyższej
woli Monarchy na linii zewnętrzney Kró-
lestwa Polskiego, Komory Deklaracyjne
Rossyyskie, a mianowicie:

Od Granicy Pruss.

1. W Wierzbotowie. — 2. W Racz-
kach. — 3. W Szczucinie. — 4. W Kolnie. —
5. W Chorzellach. — 6. W Nieszawie. —

7. W Stupcy. — 8. W Kaliszu. — 9. W
Prasce. — 10. W Czeladzi.

Od Granicy Obwodu Woloiego Miasta
Krakowa.

11. W Krasieńcu.

Od Granicy Austrii.

12. W Zawichoście. — 13. W Dolho-
byczowie.

Komory powyżey wymienione są ulo-
kowane obok Komór Polskich pogranicz-
nych wchodowych w tychże punktach
znaydujących się, przez które wyłącznie
mogą tylko odjazd wchodzić z Państw za-
granicznych pozwolone towary i produ-
kta przez Królestwo Polskie do Rossyi i
z Rossyi zagranicę deklarowane.

Przepisy dla tychże Komór wydane
Kommissyia Rządowa Przychodów i Skar-
bu podaje także do wiadomości publicz-
ney, (obacz poniżey.)

Działo się w Warszawie dnia 19 Mca
Lutego 1820 roku.

Minister Przychodów

(Podpisano) *Węgliński.*

Sekretarz Generalny,

(Podpisano) *Kruszyński.*

W Y I A T E K

z Regulaminu dla Komor Celných Rossyjskich w Cesarstwie Rossyjskiem i Królestwie Polskiem dla handlu lądowego na graaiczy zachodniey ustanowionych.

C z ę ś ć s z ó s t a.

T Y T U Ł I.

O ustanowieniu Komor Celných Deklaracyynych Rossyjskich na granicy zewnętrzney Królestwa Polskiego głównych Komor Celných Rossyjskich wewnątrz tego Królestwa; oraz o główney Administracyi interessów handlowych Rossyjskich w Warszawie.

D z i a ł 1.

O ustanowieniu Komor Celných deklaracyynych na zewnętrzney granicy Królestwa Polskiego.

O liczbie urzędników przy Komorach celných deklaracyynych.

§. 587 Przy każdej z trzynastu Komor celných Polskich w dołączonym wykazie B. wymienionych na granicy zewnętrzney Królestwa Polskiego, ustanawiają się Komory celne deklaracyyne Rossyjskie, złożone z 4 Urzędników, a mianowicie:

1. Dyrektora. — 2. Kontrollera. — 3. Inspektora (Dozorcy). — 4. Kopiisty i Stróża.

O podległości Komor celných deklaracyynych.

§. 588 Rzeczne deklaracyyne Komory należą do Komor celných Rossyjskich trzeciej klasy, o których nadmieniono będzie poniżej w Tytule III oddziale 1, względem podziału Komor celných, i zostają w zawiadywaniu główney Administracyi Komor celných i interessów

handlowych Rossyjskich w Warszawie.

O obowiązkach Komor deklaracyynych.

§. 589. Na takowe Komory włożone będzie sprawdzenie czyli kontrola wszelkich towarów i płodów, które ekspedycyją się z Rossyi przez Królestwo Polskie do krajów zagranicznych, równie i tych, które przez wspomniane Królestwo do Rossyi będą prowadzone, lub transito przez Państwo Rossyjskie do Państw zagranicznych przechodzą.

O pobieraniu cła od towarów Rossyjskich wyprowadzanych.

§. 590. Gdyby się zdarzyło, iżby wyprowadzone z Rossyi towary przewiezione były przez Królestwo Polskie nie opłacony na granicy Rossyjskiej przypadającego do Skarbu Rossyjskiego cła wychodowego, i nie uzyskawszy na uskutecznioną opłatę kwitu; natenczas przy ekspedycyi rzeczonych towarów z Królestwa Polskiego Komory celne deklaracyyne Rossyjskie pobierać będą takowe cło na rzecz Skarbu Rossyjskiego.

O informowaniu prowadzących towary o istniejących przepisach.

§. 591 Komory rzeczne obowiązane są informować i udzielać wiadomości właścicielom towarów lub ich Kommissarom na pierwsze żądanie o istnących postanowieniach wydziału celnego dotyczących; o porządku zachowywanym przy przewozie transito, tudzież o karach za złamanie przepisów celných postanowionych.

O ekspedycyowaniu bezwłocznem.

§. 592 Ekspedycyia następować powinna bez żadney zwłoki i uciążliwości kupiectwa, z zachowaniem szczególnych poleceń, które w tym przedmiocie wy-

dane będą.

O monecie przy opłacie cła.

§. 593 Cło może być pobierane stósownie do życzenia właściciela towarów; albo monetą srebrną, albo assygnatami Państwa (podług kursu dla Cesarstwa na każdy rok oznaczonego, albo nakoniec w monecie Polskiej brzączącej.

O wydawaniu ceduł (Listów Konwoiowych) i posyłaniu Awizowych Listów.

§. 594 Dyrektor i Kontroler udziela cęduły (listy konwoiowe) na przeprowadzenie towarów zagranicznych przeznaczonych do Rossyi, do komor głównych celnych Rossyjskich w Królestwie Polskiem ustanowionych, mających pobierać od takowych towarów cło wchodowe i wewnętrzne czyli konsumpcyjne. Przytem przesyłają do rzeczonych Komor uwiadomienia (awizowe listy) o przeszłym transporcie.

O paszportach.

§. 595 Paszporta udzielane przez Władze miejscowe Polskie przyjmują się dla przepuszczenia na komorach deklaracyjnych Rossyjskich, a równie i paszporta Rossyjskie na Komorach celnych Polskich.

O przekroczeniach w Królestwie Polskiem popełnionych.

§. 596 W przypadku gdyby popełnione były przekroczenia na szkodę Skarbu Cesarstwa Rossyjskiego, indagacyia w sprawie i ukaranie przestępców uskuteczania się na żądanie Urzędników Rossyjskich na zasadzie praw Królestwa Polskiego.

Jak postępować z towarami zaareztowanemi.

§. 597 Zatrzymane w skutek tego to-

wary jeżeli się składają z rogatego bydła, koni, i t. p. mają być niezwłocznie sprzedane w najbliższem mieście przez licytacyią publiczną na rzecz Skarbu Rossyjskiego, i stósownie do prawideł w Królestwie Polskiem używanych. Inne zaś konserwują się pod pięczęciami i kluczami Dyrektora i Kontrolera Komory deklaracyjney Rossyjskiej.

O Dyrektorze.

O podległości Urzędników.

§. 598 Pod zwierzchnością Dyrektora Komory celney na granicy zewnętrzney Królestwa Polskiego zostają wszyscy inni Urzędnicy.

O wiadomościach dla Dyrektora nicodbitiz potrzebnych.

§. 599 Dyrektor powinien wiedzieć porządek swej służby we wszystkich iey szczegółach, oraz tyczące się iey prawa i postanowienia; niemniey posiadać języki: Rossyjski, Polski i Niemiecki, oraz dawać z siebie przykład dobrej konduity i regularności w pełnieniu obowiązków swoich.

O przytomności przy rewizyach.

§. 600. Tenże winien wraz z Kontrolerem być przytomnym przy rewizy wszelkich wyprowadzanych z Rossyi towarów, przechodzących przez Komorę deklaracyjną na granicy zewnętrzney, a nie posiadających kwitów z opłaconego cła wychodowego.

O utrzymywaniu Rejestrow (xiąg.)

§. 601. Na Komorze deklaracyjney mają być utrzymywane w należytem porządku następujące sznurowe xięgi:

1. Zwana nastolna (raptularz) do zapisywania towarów;

2. Kassyerska do zapisywania wpływu cła.

Do księgi nastolney należy zapisywać wszelkie towary i produkty Rossyyskie wywożone przez Komorę, oraz wszelkie sprowadzane, przeznaczone do Rossyi, z oznaczeniem numeru ekspedycyi i miejsca zkąd idą; miejsca przeznaczenia; i nakoniec nazwiska właścicieli, kommissantów, furmanów lub przewodników.

Do księgi kassyerskiej ma być zaciągany wpływ cła wychodowego od wyprawdzanych z Rossyi towarów, które nie są opatrzone kwitami z opłaconego cła. Kwity tego rodzaju oznaczają się szczególnie.

O pobieraniu cła i odpowiedzialności za całość onego.

§. 602. Dyrektor wspólnie z Kontrolerem pobierają cło; utrzymują wpłynione summy pod swoimi kluczami, i są odpowiedzialni razem jeden za drugiego za mogący się odkryć defekt.

O odpowiedzialności za pomyłki w rachunkach.

§. 603. Obydwa ci Urzędnicy odpowiadają za pomyłki w rachunkach, oraz za niedobory cła ze szkodą Skarbu; wszelkie takowe defekta mają być ściągane od nich, a im zabrania się żądać wynagrodzenia od właścicieli towaru, lub przewodników (konduktorów) i furmanów, jeżeli tym udzielone zostały kwity.

O sposobie utrzymywaniu rachunków.

§. 604. Departement handlu Cesarstwa Rossyyskiego oznaczy sposób utrzymywania rachunków na Komorach deklaracyjnych.

O dawaniu baczenia aby porządek był zachowywany.

§. 605. Dyrektor winien baczyć, ażeby podwładni iemu Urzędnicy pełnili regularnie obowiązki swoje. Na nego włożona jest odpowiedzialność w tej mierze, podobnie jak za utrzymanie porządku i zachowanie w całości wszystkich rzeczy do Komory należących.

O nadchodzących dyspozyciach.

§. 606. Tenże jest obowiązany utrzymywać dziennik korespondencji i otwierać wszelkie odbierane ekspedycje Rządowe; zaciągać do dziennika treść exhibitów, datę odebrania i wykonania podług tych, a naostatek numer, pod którym ekspedyiowane zostaną.

O wychodzących Rapportach.

§. 607. Wszelkie ekspedycje wychodzące również jak bruliony (terminy) powinny być przez Dyrektora podpisywane; bruliony wszywane być mają do Akt.

O poleceniach Zwierzchności.

§. 608. Na wszelkich poleceniach odbieranych od Głównej Administracyi Komor celnych Rossyyskich w Warszawie Dyrektor czyni dekretacyje i komunikuje innym urzędnikom do odrobienia każdemu stosownie do jego wydziału.

O codziennem sprawdzeniu rachunków.

§. 609. Księga Kassyerska wpływów cła, którą utrzymuje Dyrektor, sprawdzana będzie każdego dnia przez Kontrolera. Z drugiej strony Kontroler ma weryfikować co dzień rejestra Kontrolerskie w celu przekonania się o istocie wpływu.

O mianowaniu dozorczy i kopiisty.

§. 610. Dyrektor mianuje dozorcę i

kopistę.

O Kontrollerze.

Obowiązek utrzymywania rejestru kontrolli.

§. 611. Kontroller obowiązany jest utrzymywać sam rejestr Kontroli i zapisywać w nim wszelkie towary i płody wprowadzane z Rosyi i wprowadzane do niej przez Komorę deklaracyyną, wyszczególniając ilość, ich gatunki, numer ekspedycyi, miejsce z kąd idą, i miejsce przeznaczenia; nareszcie im ona właścicieli, kommissantów i furmanów lub konduktorów.

O zapisywaniu ceduł (Listów Konwoiowych.)

§. 612. Tenże wpisuje do osobney książki słowo w słowo ceduły (Listy Konwoiowe) udzielane przez Komorę na przewóz towarów zagranicznych przeznaczonych do Rosyi, do Komor głównych Rosyjskich.

O odpowiedzialności za utrzymywanie w całości Kassy.

§. 613. Kassa zostaje w zachowaniu jego wspólnie z Dyrektorem; tenże podlega odpowiedzialności stósownie do §§. 602 i 603.

O utrzymywaniu akt w porządku.

§. 614. Kontroller obowiązany jest utrzymywać w porządku akta Kancellaryi, oraz być przytomnym przy wszystkich rewizyjach towarów.

O rewizyi Kassy.

§. 615. Po wyekspediowaniu wychodzących każdego dnia papierów, Kontroller winien rewidować kassę, koofrontując summy wpłynione z rejestrami, końcem, ażeby stan kassy w każdym czasie był oczywiście wiadomy.

O kontrasygnowaniu ekspedycyi.

§. 616. Tenże podpisuje w raz z Dyrektorem wszelkie ekspedycye wychodzące w uskutecznianiu interesów celnych.

O obowiązku donoszenia w przypadku szkody Skarbu.

§. 617. Gdyby Kontroller dostrzegł, iż Dyrektor postępuje w pełnieniu obowiązków służby wbrew przepisom, oraz że ztąd wynika dla Skarbu szkoda; w takim razie winien pod własną odpowiedzialnością donieść o tem niezwłocznie Naczelnikowi Administracyi celney w Warszawie.

(Dalszy ciąg potem.)

Z Wiednia d. 21 Lutego.

Dwór tutejszy zawdziął od d. 20 b. m. na dni 16 żałobę po zmarłym N. Królu w. Brytanii Jerzym III i synu jego Xciu Kentu.

Wspaniali mieszkańcy tutejszey stolicy czynią codzienne składki dla zniszczonych przez wylew wody okolicznych wsi mieszkańców, które zaraz pomiędzy tych nieszczęśliwych rozdawane bywają.

Stósownie do rozporządzenia Najjaśniejszego Pana po Świętach Wielkanocnych r. b. 1820 nastąpi w akademii nadozobnych kunsztów wystawienie narodowych dzieł kunsztu.

Gazeta Pragska pod d. 13 b. m. donosi, że N. Cesarzowa Rosyjska Matka, która podczas bytności swojej w tem mieście w r. 1818 zaszczycała obecnością swoją tamtejszy użyteczny i uczony Instytut, przystała na uwiecznienie iey odwiedzeń na ręce Wielkiego Burgrabiego Czeskiego Hr. Kolowrat Liebsteinskiego, wielki złoty medal dla C. K. tamtejszey biblioteki.

Z Paryża d. 12 Lutego.

Wczoraj miał Król radę Ministrowską, która od godziny zgiey do 3tej trwała.

Wczoraj Prezes izby Deputowanych, P. Rawer, złożył Królowi przyietą Id. 10 przez izbę ustawę względem posiadłości dóbr narodowych.

Na posiedzeniu izby Parów d. 9 odnowiono kommissyie, potem słuchata izba zdania sprawy kommissyji o sześciu prośbach od 3290 osób podpisanych o utrzymanie ustawy o obiorach, które przystąpieniem do dziennego porządku odrzuciła.

P. Freilly idąc za przykładem Pana Chateaubriand, wydał pisemko o Hiszpanii i Francyi, w którym usiłuje dowieść, iż gdyby konstytucyja Stanów w Hiszpanii zaprowadzoną została, taką samą sprawilaby rewolucyją w Hiszpanii iak pierwsza konstytucyja we Francyi przez Konwencyją uchwalona. Ferdynand VII doznałby nieochybnie losu Ludwika XVI. Pierwszy oświadczył wyraźnie, iż nigdy nie przyymie konstytucyji Stanów, ale sam nada królowi konstytucyją zgodną z religią, obyczajami i życzeniami narodu.

Onegdaj o godzinie 6 w wieczór Xte Angouleme kazał do Tuilleries zawołać żonę Jenerala porucznika Gilly, i oświadczył iey, że Król na iego wstawienie się zniósł sprawę iey męża, to jest wydany przeciw niemu zaoczny wyrok, że dziś podpisze Król rozporządzenie, mocą którego będzie zaraz na wolność puszczony. Żegnając ją rzekł: "Powiedz mu W Pani, że Król wszystko zapomnia.

Liberaliści kazali teraz bić medal na konstytucyja

Po śmierci tutejszego nosiciela wody, który w tych dniach umarł, znaleziono 300,000 Fr. w gotowiznie. (Podobnie iak nigdy po jednem z tutejszych ecet sprzedających.)

W tych dniach nadeszła do izby Deputowanych prośba niejakiego Hullin, który żąda wyszukania dowodów, że on jest prawym synem Ludwika XV.

Xte Esterhazy, Ambassador Austriacki w Londynie, powracając ztamtąd przybył do Paryża.

Pisma tutejsze zawierają następujące wiadomości o zdarzeniach w Hiszpanii:

Gazeta Francyi umieściła następujący list pod d. 29 Stycznia z Madrytu: — "Zbuntowane woyska wyprawy uderzyły po dwarazy nadaremnie na San Fernando, ponieważ to miejsce w dobrym znajduie się stanie obrony. Warownie iego osadzone są 3000 dobrze myślącemi żołnierzami, i jedna fregata krąży około brzegów, dla bronienia do niego przystępu w czasie zniżenia się wody, a obie strony półwyspia otaczają dziesięć szalupy, których krzyżnie się ogień. — Mieszkańcy Kadyxu ożywionemi są naylepszym duchem, i tak majątkami, iako i osobami przykładają się do obrony miasta. Jenerał Freyre postawszy ieden pułk dla zmocnienia osady w Kadyxie, zgromadził między Sewillą i Utrera 12,000 piechoty i 2500 jazdy. D. zo zabierał się do wyruszenia przeciw rokoszanom, którzy tak wielkiej sile pewnie się oprzeć nie potrafia. Ucieczka wzma-

ga się pomiędzy niemi i zmniejszyli się do 200 ludzi. Oddział, który ich niedawno odstąpił, zagwozdił wszystkie działła w wielkiej baterji przed San Pietro. Ograniczonymi oni są do źródeł, które na wyspie Leon znaleźli, lecz te w krótkim wyczerpanem zostaną, a dostać innych nie mogą, ponieważ przed S. Pietro krążą dwie fregaty. — W stolicy i innych prowincjach państwa panuje największa spokojność. ,,

Gazeta w Bordeaux wychodząca *Me-morial* zawiera następujące doniesienia o rokoszach: — Kupieckie domy, które chro-niły się dotąd pisać o zaburzeniach woj-skowych w Andaluzji, są teraz zupełnie uspokojone. Listy z Madrytu pod d. 27 Stycznia, które kupcy tutejsi odebrali, zapewniają, iż rokosz żądanych nie pocią-gnie za sobą następności. Z Kadyxu odebrano tu listy z d. 21 Stycznia. Miałoby to być zawsze wierne i spokojne. Szczu-pła liczba rokoszantów ma być rozrzucona; nie ma nawet obawy, aby się na kupy podzieliłi, ponieważ wojsko Królew-skie taki zrobiło obrot, iż przecięło im edwró do gór. Rokosz ten uważać więc można jako przytłumiony w samym początku.

Podług gazety *Ruche d'Aquitaine*, która udziela nowy list z Baiony, rokosz ma już być przytłumiony i spokojność przywrócona. Lecz wiadomość ta, do-daje rzeczona gazeta, jest zawczesną i potrzebuje potwierdzenia.

Dziennik Konstytucjonista zawiera następujący list z Baiony pod d. 1 Lute-go: — Podług listów z Kadyxu z d. 21 Stycznia panuje tam największa spoko-yność; lecz to twierdzenie nie zgadza się

z ostrożnością, której Rząd Hiszpański używa, aby nic o zdarzeniach w Andalu-zji nie było wiadomem. Postyllionowie nasi, podług wszelkiego podobieństwa mu-szą skrycie do Paryża wieźdzać. — Nay-nowsze listy z Hiszpanii wzmiankują, iż pomiędzy Naczelnikami rokoszantów zachodzić ma rozdwojenie, i brakuje im pieniędzy, z którego powodu zmniejszono żołd woysku. W Madrycie uważają rokosz za ukończony. Lecz to, dodaje rzeczony dziennik, zdaie się zawczesny skok z zbytecznej obawy, do spokojnego stanu rzeczy.

Z Londynu d. 9 Lutego.

Król ma się lepiej, upuszczono mu na kilku zawodów 80 uncyy krwi. No-gimocno mu znou napuchły, co więcej słabości, niżeli pedagrze przypisują.

Zmarły Król zabronił wszystkim Królewicom, wyjąwszy byłego Rejenta, widywania siebie; iakkolwiek bolesny był ten zakaz dla kochających dzieci, u-legali mu jednak przez uszanowanie dla wysokiego Oyca.

Lubo Jerzy IV dotąd mało skłonnym się był do zdejścia pałacu Windsor, spodziewają się jednak, iż J. K. M. zwoła nakłoni się do zamieszkania na wzór przodków swoich godnego wielkiego Dworu pałacu.

Gazeta *Goniec* zaprzecza rozgłoszo-ney przez opozycyjne pisma wiadomo-ści, iakoby Xze Jorku, iako najbliższy następnstwa tronu, złożyć miał naczelne dowództwo woyska.

P. Grattan, znany z gorliwości swo-iej z iaką kilkokrotnie za prawami Kato-lików Irlandzkich w parlamencie obstawał, choruje niebezpiecznie w Dublinie.

Z południowej Ameryki mamy tu następujące wiadomości: — Dowódca St. Antonio przybył do prowincyi Texas d. 4 Grudnia na czele 400 Hiszpanów. Kapitan Beard północney Ameryki zabierał się do zaprzeczenia mu przeprawy przez rzekę Sabina; lecz uprzedził go Hiszpan wysłaniem oznajmiciela, iż nie przybywa wcale w nieprzyjacielskim zamiarze. Ale że tenże officer wszystkich Amerykanów północnych, których tylko w tej prowincyi natrafił nie tylko żołnierzy Jenerata Long, ale i osiadłych tam plantowników uwięzić kazał, przeto Kapitan Beard żądał ich uwolnienia, z wyłączeniem tych, którzyby prawo narodów zgwałcili, co zaraz z strony Hiszpańskiej oastąpiło.

W Miempor odkryty został spiszek na rzecz powstańców; 34 spiskowych odeślano do Kartageay, z których 9 zaraz rozstrzelano, a resztę w więzieniu osadzono. — Kingstonska gazeta zapewnia, że 150 ochotników którzy znajdowali się przy Macgregor i w Rio la Hacha w niewolę byli zabranemi, z rozkazu Vice-Króla Santa Fe rozstrzelanemi zostali. — Potwierdza się wiadomość, że wojsko Bolivara opanowało miasto Maracaibo, w północney części prowincyi Barakas leżące. — Komodor powstańców Diaz donosi z Apurito pod d. 1 Października, że d. 30 Września opanował całą Hiszpańską flotyllę z 10 działowych szalup złożoną. Dowódca Hiszpański i 80 jego ludzi poległ w boju, a reszta około 200 ratowała się ucieczką na ląd. (Diaz jest rodem z Margarita, officer wielkich zasług. Przez to zwycięztwo zniszczył on wszystkie plany Jenerala Morillo przeciw

Apure i Guanie. Gomez, który kilkakrotnie Morilla pobit, jest także rodem z Margarita.)

Z Sztokolmu d. 8 Lutego.

Wiemy już urzędownie, iż tego lata od 2 do 24 Czerwca założony zostanie w okolicach Sztokolmu na polu Ladugardgard obóz ćwiczeń, do którego oprócz tutejszey osady do 4000 ludzi wynoszącej, zgromadzą się różney broni pułki kiałowe.

Dla zapobieżenia nadużyciu ustawy o wolności druku, rozporządził Król, iż każde pismo, na które wydawca otrzyma przywilej, wychodzić powinno w miesiącu po otrzymanym przywileju pod tym samym nie pod innym tytułem, inaczej traci przywilej. — Wyszły tu niedawno z druku poetyczne dzieła zmarłej Pani Lenngren, nazwać się mogącej Szwedzką Sapho.

Za zezwoleniem Króla założony zostanie przez parowe statki przewóz między Sztokolmem i Gottenburgiem.

Z Rörgas w Norwegii mamy tu pod d. 14 z. m. następującą wiadomość: Zimno było tu dotąd nader wielkie. Ostatniey nocy doszło do 38 stopni, tak dalece, iż Merkuryusz w lód się zamienił i wyciąć go można było; w środku zlodowaciałey masy, okazywał się jednak jeszcze jakiś ruch, i gdy mróz o pół stopnia zwolnił, rozpuścił się całkowicie. Potwierdzają się zatem postrzeżenia nowych chemików, iż Merkuryusz lodowaciecie tylko przy 38 stopniu zimna, nie przy 32 jak dawniey utrzymywano.

DODATEK
DO N^{ro} 18.
GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 1 MARCA 1820 ROKU WE SRODĘ

Z Paryża dnia 14 Lutego.

Wnocy z dnia 13 na 14 b. m. Jego Królewicowska Mość Xże Berry padł ofiarą zabójczego żelaza. Oto są urzędowe okoliczności względem tego zdarzenia:

Xże Berry znajdował się dnia 13 w wieczór z swoją małżonką na teatrze opery. Wyszedłszy z teatru i zabierając się do wsiądzenia do powozu, w którym siedziała już jego małżonka, zatrzymał go człowiek, który gwałtem do niego się przecisnął, i pchnął go ostrem żelazem w prawą pierś. Xże krzyknął przeraźliwie i upadł obłany krwią na ręce swoich ludzi. Zaniesiono go zaraz do pobliskiego pokoju, za którym udata się Xiężna jego małżonka. Xże czuł w pierwszej zaraz chwili, że rana jest śmiertelna na co zgodzili się nawet lekarze. Pokój, w którym Xże leżał, wystawiał przez całą noc serce rozdzierające sceny. Ojciec jego, Hr. Artezyi, (Monsieur) Xże i Xiężna Angouleme przybyli tam na pierwsze doniesienie o tem nieszczęściu, a N. Król między godziną 4 i 5 z rana. Xże przagnął widzieć jeszcze swą córkę; trzymał ją długo w swoich rękach i rozrzewnio-

ny polecił ją staranności swej małżonki, i całej rodziny Królewskiej. Zaklinał Xiężną małżonkę swoją, która była w rozpacz, aby pamiętała na to, co w łonie swoim nosi. Ta niewiadoma dotąd okoliczność powiększyła bardziej rozrzewnienie. Króla o nic Xże więcej nie prosił, jak tylko o darowanie winy jego zabójcy, i to życzenie aż do zgonu powtarzał. Gdy ten zbliżał się, przyjął z wielkością duszy i pobożnością, które cechują Dom Królewski, pomoc Religii, polecił się Miłosierdziu Boskiemu i wyspowiadał. O godzinie w pół do 6tej z rana oddał z Chrześcijańską odwagą Bogu Ducha. J. K. M. i wszystkie członki rodziny Królewskiej znajdowały się przy nim aż do ostatniej chwili.

Zabójca, człowiek mający 35 do 40 lat, ratował się w pierwszej chwili zamieszania ucieczką; ale w niewielkiej odległości został przez prywatnego człowieka zatrzymany, i ścigający go strażnicy gwardyi i żandarmów oddany. Nazwisko jego jest Louvet; pracował on jako siodlarczyk w stajniach Królewskich; służył w tychże stajniach za Bonapartego.

udał się z nim na wyspę Elbę i powrócił z nim do Francji. Gdy nigdy nie dał powodu do skargi, i niczem okropnego swiego zamysłu nie objawił, trzymany zatem był w stajniach Królewskich. Zaraz po dopełnioney zbrodni słuchany był przez Prefekta policyi i Jen. Prokuratora Królewskiego, w obecności Ministrów Hr. Decazes i Barona Pasquier. Z najzimniejszą krwią odpowiadał na pytania, twierdził, że nie ma żadnych współników i że nienawiść tylko od roku 1814 przeciw Domowi Burbonów spowodowała go do tego czynu. Oświadczył daley, iż dla tego obrał na pierwszą swoją ofiarę Xcia Berry, ponieważ sądził, że przez jego zgubę nays pewnością zatraconą być może rodzina Królewska; ale zamysłem jego było, gdyby nie był odkryty, zabić Xcia Angouleme, i Monsieur i nawet Króla. Z wyznań jego domyślać się należy, iż w r. 1814 udał się już do Kale w celu zabicia Króla przy wysadzeniu do Francji. Jeżeli prawdą jest, co często powtarza, że nie ma żadnych współników, tedy sromotny czyn jego przypisać jedynie można skutkowi wygórowanego fanatyzmu politycznego.

W całym Paryżu panuje z powodu tego zdarzenia powszechne pomięszanie. Ministrowie mieli w dniu dzisiejszym podać izbom nowy projekt do ustawy o obiorach, lecz posiedzenie ich zakończyło się na odebraniu doniesienia o okropnem tem zdarzeniu i odpowiedzeniu na nie adressami do J. K. Mci przez Deputacyię.

Monitor z d. 11 b. m. zawiera następujące doniesienia z Hiszpanii: — Gazeta Kadyxka pod d. 25 Stycznia ogłosiła dwie odczwy. Pierwsza oświadcza woy-

sku i miastu Kadyx wdzięczność Króla za dobre ich sprawowanie się, a druga jest przez Jenerała Freyre do jego woyska wydana. — Listy z Kadyxu pod dniem 25 donoszą o zaszlych tam zaburzeniach, co następuje: Wczoray o godzinie 8 w wieczór zebrała się pewna liczba zbroynych mieszkańców z nieco żołnierzami putku Soria na placu S. Antoniego, i towarzyszyła doboszom, którzy obiali capstrzyk, z okrzykiem: Niech żyje konstytucya! Żołnierze prowadzili z sobą dwa małe bez lawetow polowe działa. Zgromadzona kupa udała się do żołnierzy do koszar S. Heleny; lecz ci stali już pod bronią i dali do buntownikóm ognia; odpowiedzieli oni nań z swey strony, ale w krócie rozpędzonemi zostali, zostawiwszy na placu 14 zabitych i kilkunastu rannych ludzi. Zapewniają, iż hersztem tego spisku był Pułkownik. Nicolas de Santjago, który po rozpędzeniu zebraney kupy, kazał sobie bramę morską otworzyć i zniknął. Około północy przywroczona została zupełna spokojność. — Zbuntowane woyska zaprowadziły w Xeres tak zwane konstytucyjne władze, które woyska Królewskie rozwiązały. Dla przywrócenia tych władz przybyło ich dnia 23 z San Fernando 2000, ale znalazłszy przewyższającą siłę, wrócili na wyspę Leon i most za sobą rozebrali. — W nocy z dnia 23 na 24 rzuceno z haubic grenaty z Torre Gorda do Corta Dura, ale te iak zapewniają, żadney nie zrzadziły szkody. — P. Villa Vicencio, Jenerał kapitan morsk, uwiadomił Konsula Angielskiego, że ujście rzeki S. Pietro (wyspa Leon) ogłoszone jest w zamknięciu. — Listy z Madrytu pod dniem 31 Stycznia zawierają też same wiadomości. Sądzą iednak, że

Jenerał Freyre dopiero d. 28 wyruszył, i że nie rozpocznie pierwv swoich działań, poki nie przekona się o daremności środków łagodności, aby przez gwałtowne środki przeciw buntownikom iak najmniejszy szkody krajowi zrzadził.

Wyimki z listów: *Z Madrytu 30 Stycznia.* Dworska nasza gazeta zachowuje ciągte milczenie o zdarzeniach w Andaluzyi. Nie znajdujemy nic w niej ani o postępach woyska Królewskiego, ani rokoszauów na wyspie Leon. Jenerał Freyre chciat dnia 26 wyruszyć z Sewilli; przednia jego straż pod Jenerałami Ferraz i Ramirez już wysła. Sewilla leży tylko o 3 dni drogi od wyspy Leon. Z niecierpliwością oczekujemy wiadomości o bitwie, którey wypadek zawisł od dobrego lub złego skłonności woyska. — *D. 31 Stycznia.* Jenerał Freyre nic dotąd nie przedsięwziął, i obawa się zwiększa. Zapewniają, że woysko Królewskie wstrzymane jest w drodze, i że rokoszanie okopali się aż po szyie. Naczelnik rokoszauów ma dosyć przyiaciół w Kadyxie, żeby nie mógł morzem umknąć. Tu w Madrycie wiele uwięziono osób, a między temi jednego członka rady Kastylijskiej. Niestety wszędzie znajduje się dosyć zdrayców. Uwięziono także Radcę skarbowego Laretta, szwagra P. Ramirez, który w wielkich łaskach u Króla zostaje. Ma on należeć do sprawy względem zmyślonych rozkazów woyskowych, które mają mieć związek z rokoszem w Andaluzyi, który trwa już miesiąc.

Z Jun d. 2 Lutego. Mamy przyczynę wierzyć, że zbuntowanie się części woyska wyprawy, które całą Monarchią napawilo trwoga, było skutkiem powszechnego planu, który zapewne już upadł. Spra

wa przeciw osobom, które zmyślone rozkazy do woysk rozesłały, dochodzona jest najszybciej. W Madrycie i Waleacyi panuje zupełna spokojność. Wysokie Duchowieństwo Hiszpańskie, które oddawna zdołało caoty, przyklada się swaieimi napominaniami do utrzymania porządku, który gdyby przerwany został, doznałaby Europa nowych nieszczęść. Co do rokoszauów na wyspie Leon, są oni podług wszystkich doniesień liczni i myślą zapamiętałe się bronić. Jenerał Calderon, Naczelný Wódz woyska wyprawy, Minister morski Cisneros, i inni oficerowie w ich niewoli będący, dobrze są traktowanymi i zdają się być przez nich na przypadek iako zakładnicy trzymanymi.

Dziś rozesała się znowu na giełdzie wiadomość, iż Kadyx poddał się rokoszauom.

Dnia 28 i 29 Lutego 1830.

Cena zboża różnego gatunku na Targu w Krakowie sprzedawanych.

	1.	2.	3.	4.
Korzec	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.
Przenicy	13 —	12 —	10 15	8 —
— Żyta	7 —	6 15	6 —	5 15
— Jęczmienia	6 15	6 —	5 15	4 15
— Owsa	4 15	4 —	3 15	— —
— Jagiel	19 —	18 —	17 15	16 —
— Grochu	7 —	6 15	6 —	5 15
— Rzepak	22 —	21 —	20 15	20 —

Cena Zboża

W Warszawie d. 20 Lutego.

Korzec Pszenicy	od	Złp.	14	do	22.
— — Żyta	—	—	11	—	13.
— — Jęczmienia	—	—	8	—	13.
— — Owsa	—	—	8	—	9.
— — Grochu	—	—	11	—	14.

Cena Zboża

W Gdańsku d. 18 Lutego.

Łaszt 30 Korcy wynoszący.
Pszenicy od Złp. 580 do 800.

Zyta	— —	400 —	440.
Jęczmienia	— —	300 —	360.
Owsa	— —	260 —	320.
Grochu	— —	500 —	540.

Bieg Pieniędzy

W Krakowie d. 28 Lutego.

Czer. Zł. Holl: monetą Courant	Złp. 19 gr. 9
— detto Cesarski	— — 19 — 8
Fryd. Pruskie	— . 33 — 15
Luidor	— . 36 — —
gotto frankowy	— . 32 — 10
Szeiny Wiedeńskie za 100	— . 232 — —
Złoty ryński Szeinami	— . 1 — 21

Najlepsze stopnie Ciepła			
Dnia 24	Lutego r. b.	Stopni Ciepła	† 8,6
— 25	—	—	† 6,4
— 26	—	—	† 2,6

TEATR NARODOWY.

Wprzyszły Wtorek to jest dnia 7 Marca 1820 r. na Benefis Franciszka Zebrowskiego dana będzie nowa komedya w 5 Aktach oryginalnie wierszem napisana przez J. U. Niemcewicza pod Nazwiskiem SAMOLUB. — Po czem nastąpią Obrazy Historyczne z Dzieiów Ojczyznych w 9 odsłonach pod Nazwiskiem: BOLESŁAW SMIAŁY KROL POLSKI.

DONIESIENIA

W najpiękniejszy okolicy Krakowa ku Łobzowowi przed rogatką pod Nrem 17 jest zwolney ręki wielki Ogród z nowem zabudowaniem iak następuje do przedania:

1. Wielki owocowy, i korzystny ogród na około mocnym obwiedziony murem ceglanym iakiemu podobnego niemasz w całym Krakowie.

2. Łąka wydająca do 30 cent: siana, sadzawka ocembrowana, więcey iak 2000 sztuk wszelkiego gatunku drzew fruktowych, bardzo znaczny grunt na wszystkie rodzaje warzywa; ziemniaków 30 korcy zebrać można.

3. Nowo wymurowany dom na piętro. Na pierwszym piętrze są 5 pokoiów pięknie malowanych z sufitym gipsowem, i posadzka dębowa, u drzwi zamki, okucia mocne i naynowszy mody; na dole kuchnia, spiżarnia, izby dla służących, nakoniec izba iadalna iak nayporządniejsza.

4. Pemieszkanie nowo murowane dla gospodarza z wszelkimi dogodnościami.

5. Nowo wymurowana stajnia na 6 krow, osobno na 4 konie, oraz i wozownia obszerna.

6. Nowa murowana w samym ogrodzie Altanka na owoce.

Ktoby sobie życzył nabyć tę gospodarską zyskownie na zimę i lato bardzo dogodną posiadłość, ma się udać do W. Jana Nep. Tomaszewicza Kupca i Obywatela W. M. Krakowa w ulicy Grodzkiej zamieszkałego, gdzie dowiedzieć się można o warunkach przedarzy tej Realności. — W Krakowie d. 25 Lutego r. b.

W dniu 8 Marca 1820 r. o godzinie 10 przed południem w Krakowie przy Ulicy Floryańskiej pod L. 517 sprzedane zostaną w drodze Ekzekucyi różne Meble pokojowe i sprzęty domowe, tudzież dochód z Wyszynku Wódki w tymże domu prowadzonego na rok jeden wydzierzawiony zostanie. Zaś

Dnia 12 Marca 1820 r. o godzinie 2 po południu w Krakowie przy Ulicy Franciszkańskiej pod L. 221 w kancelaryi Komornika Binda pertami wysadzana i Kanał na szyję także w drodze Ekzekucyi sprzedany zostanie, które to kosztowności stósownie do Art. 621 K. p. s. na widok publiczny przez dni 3 poprzedzające przedarz wystawionemi będą. — Dan w Krakowie d. 28 Lutego 1820 r.

Kaweciki Komor:

Dzierżawca Gór Kamienych zwanych Krzemionki w Podgórzu uwiadomia Szanowną Publiczność, że sprzedaje jeden siąg kubiczny wielkiej miary kamienia średniego po dziewięć złp. zaś jeden siąg kamienia dużego, teyże miary po dziesięć złp. życzący sobie nabycia takowego raczą się wprost do Dzierżawcy udać mieszkającego pod 96 w Podgórzu nad Wisłą, gdzie podług życzeń ilość kamienia każdego czasu, w miejscach rzeszonych gór dostaną, tudzież furmana za pomierną cenę użyć mogą.